

Runje kajž jena Macž čini, kiž wele Džeczi ma, kotrež ma schitke lubo, a necha žane beš nimi rada šhubicž. Dyž šo pak stane, šo jene sšhori, da čini ta šhorošž jene Rosdželenje beš tymi drubimi Džecžimi schitkimi, šo to šhorowate njetk to lubšche je, a ta Macž šo po žanym bole horje a šwjernišcho nelada. Štuž da tudy žyl jeje Lubošž po tym, kajž te Džeczi lada, šudžicž, ton dyrbjal rez: Ta Macž jeno ma to šhore Džecžo lubo, te štrowe pak niz; tak, praji ton Kneš tudy, je težž mi štymi Džeschnikami.

Štym je težž wjeszje našcheho Kneša Krystuša Wutroba na to najlubošnišche a pscheczelnišche wotmolowana, šo možno neje, šo mola jena lubošnišcha bycz, dokelž tajku Starošž, Prozu a Džeto we tym ma, kak by moł jeneho šhudeho Rješchnika sašo na prawy Bucž pschiwesz. Tehodla wedže naš do našcheje hegen Wutroby, šo schak bychmy pomyšlili, kak nam je, dyž njeschto šhubimy, sčtož nam lubo je. Tak, praji won, šmošej Wutrobu težž wohn lada; wona šo hori, a je nemjerna, dyž widžu, šo je Šžert jeneho šhudeho Šžloweka do Rješcha a do Bluda šawedł.

Štemu težž šluži to Pschirunanje, kotrež wot Žehnecža a Pastyrja šem wosme. Nicžo hubenišche neje, hacž dyž Žehnjo na Pastwi šo wot šwojeho Pastyrja šhubi, to šebi šame nemože radžicž, ale je kojžde Wokomiknenje we Strašchi, šo je ton Welk, kiž beš teho šanim lasy, popane a požrje. We tajkim Strašchi nima žaneje Pomozy, nemože šo težž niz štym najmenschim wobaracz, aby napscheczwo stajicž. Pschetož to je to jenicžke Šwjerjo bewschitkimi, kotrež ta Natura žylje bewschitkeje Bronje štworita je. Tak je težž š Rješchnikom, kotrehož Šžert wot Boha a jeho Ššłowa wotwedł, a do Rješcha pschinešł je. Pschetož won tu žane Wokomiknenje šecher neje, dokelž našch Nepscheczjel ton Šžert

(kajž šwjaty Pjetyr praji) wokoło šhodži, kajž rujazy Paw, a lada, šo by naš požrjel.

We tajkim Strašchi je to ton jenicžki Trošcht, šo Pastyrja mamy, našcheho lubeho Kneša Krystuša, kiž šo po nami horje bere, a naš pyta: niz tehodla, šo by naš Rješchow dla schtrafował, a do Šelje šastorcžik; nje, to je teho Šžerta Myšł; ale, dyž naš namaka, šo by naš na šwojej Rameni š Wešeloszju položil, a Dom nešł, džež bychmy psched Welkom Wjer mjeli, a na to najljepšche ladani a pašeni byli.

Kak šo pak to Pytanje stane, wjeszje wpmenujzy, šo šwoje Ššłowo šchudžom šjawnje šlyšhecž a přjedowacz dawa. We tym šlyšchimy, kajka Žakošž a Brjemjo ton Rješch je, kiž naš do wječžneho Satamanštwi šacžišne, a to, šo je Boh šwotžowškeje Lubošžje knam nepošlušnym Džecžom nawabeny, psches šwojeho Ššyna pscheczwo tajkej Šhubenožti nam radžil a pomhal, a nežada šebi ša to nicžo, hacž šo bychmy to š Džakom horjewšali, do teho Kneša Krystuša wjerili, šo po Božim Ššłowi džerželi, a jemu radži pošlušchni byli.

Dyž da te bludžaze Wowzy, či šhudži Rješchnizy, košamo šlyšcha, da Dowjerenje šWobu štajkeho Přjedowanja doštanu, du do šo, a pomyšlja šebi: Ach sčto da šy ty tola šapoczal, ty bešbožny Šžlowecže, kiž schak tajkeho nadneho Boha mašch, šo nešby po jeho Woli činil, ale šy šo Šžertej šNepošluščnožti dal šawesz? Sčto da či pomhaju te šchelke Penesy, ja kotrymž tak rabasch? Neby da tajki Dobytł ljepšchi był, škotrymž moł ty a drusy Ludžo š Pokojom bycz, a pschi kotrymž by Božu Radu a twoju Šžesz ššhowal, hacž šo ty psched Ludžimi jedyn neprawy Šichomuil šwareny budžesch, a tehodla žane Šbožje pschi tajkej rošnej Warbi mjecz nemožešch? Sčto pomha či tajke učešne a